

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! (Mt 5,9)

Mir dolazi od Boga! I on je plod kod onih koji imaju **odnos** s Bogom. Tek tada ga mogu prenositi i drugome. Biti mirotvorac (tvoriti mir) može samo onaj koji ima mir s Bogom i mir sa samim sobom, a onda će moći biti kanal mira Božjega i drugim ljudima.

Put do mira je molitva! **Istinski mir je prisutnost Boga** među ljudima! Pravi mir uvijek je dar Božji, jer ne podrazumijeva samo horizontalu (ljudsku dimenziju) nego i vertikalnu (Božansku dimenziju). Kristov mir nije mrtvi, mir pod svaku cijenu. Njegov mir nije kompromis ili rezultat političkog dogovora, nego da bi zavladao njegov autentični mir među ljudima trebaju biti življena blaženstva, a napose prethodna. Ili rečeno riječima: utješeni čovjek treba biti siromah u duhu, krotak, živjeti pravedno i čista srca koje gori ljubavlju, te da je pun milosrđa prema drugima. **Mir vlada ondje gdje se poštuje sloboda drugoga.** Samo nutarnje slobodan čovjek može uživati mir, jer on već živi u njegovu srcu! Mir se postiže vlastitim izborom, a ne kompromisom, nekom ravnotežom ili vagom.

Drugi dio ovog blaženstva tumači prvi: sinovi su Božji uvijek mirotvorci. Pravi mirotvorac je Isus Krist: Jedini pravi Sin Božji koji je pomirio čovjeka s Bogom i uspostavio mir između Boga i čovjeka, koji bijaše narušen Adamovim neposluhom.

Čovjek, kao **istinski mirotvorac, nužno je patnik.** On polazi na križ kako bi po njegovoj žrtvi drugome uslijedio dar mira i oslobođenje od zla. Ono što je važno jest to da mirotvorac ima sinovski odnos s Bogom i tako omogućuje svim ljudima da su mu braća. Da bi mir mogao zavladatai među ljudima čovjek se najprije treba **uputiti u jedan rizik**, a to je: **otvoriti svoje srce drugome.** Rizično, ali jedino na taj način može doći mir među ljude. Mora pokušati shvatiti drugoga i otvoriti mu dušu bez straha da će biti okraden. Razgovor je jedno od sredstava mirotvorca. Mirotvorac poštuje slobodu drugoga i on drugoga mora voljeti. No, mirotvorac ne bježi od patnje, on neprestano prinosi sebe u žrtvi ljubavi i zna dobro da svako bježanje od patnje suočenja sa samim sobom, s drugima ili nadnaravnim neprijateljem, može uroditi samo većim nemiro, a time i kukavičlukom. Stoga je mirotvorac **čovjek borbe**, jer zna da će izborivši se za Božji mir, omogućiti na taj način tom Božjem miru da zavlada u ovom svijetu, ali najprije kada zavlada u njegovu srcu. Mirotvorac donosi dobro! **Razumijevanje čovjeka, razumijevanje stvarnih problema** je kod mirotvorca nezaobilazna kvaliteta. 'Mirotvorci vode rat protiv rata' (biskup Mijo Škvorc). Ali mirotvorac je čovjek koji se bori prvotno za mirnu savjest, kako kod sebe tako i kod drugih. Mirotvorstvo ima dominantnu ulogu u razumijevanju čovjeka i njegovih problema, te nastoji riješiti te probleme pomažući čovjeku. Zato je za mirotvorca riječ tj. komunikacija, važno sredstvo za postizanje mira među ljudima. **Dijalog, komunikacija, razgovor; sve su to ljudska sredstva kojima se treba služiti ukoliko želimo postići mir.** 'Dijalog je novo ime za ljubav!' (Pavao VI.)

Mirotvorci

Mt 5,9: «Blago mirotvorcima, oni će se sinovima Božjim zvati».

Mir. U Svetom Pismu mir je pozitivnost, ne samo odsutnost rata i borbe. **Mir je blagostanje, vedrina, rad. Nije mir ako nema rata, a ima gladi.** Treba čovjeku hrane. To znači boriti se da nastupi mir, dobri odnosi i ravnoteža.

U Novom zavjetu mir se spominje 88 puta. U svakoj knjizi Novog Zavjeta Isus je ostavio svoj mir: « Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem! Dajem vam ga ne kao što svijet daje.» (Iv 14,27) Iskustveno znademo što znači biti bez unutarnjeg mira. Taj mir samo Bog daje!

1. Mirotvorci. Blaženstvo ne govori o onima koji mir žele i vole, nego o onima koji mir tvore.

Svi mi želimo i tražimo mir, ali se svi ne borimo i ne tvorimo mir. Potrebno je založiti vlastitu kožu, a ne samo vlastitu volju, «dobru volju». Stupiti na scenu i unijeti pozitivne odnose među ljute ljude - to je mir!

Za mir se možemo boriti na tri razine:

a) U odnosu na sebe: Čovjek je podijeljena osobnost: u dva dijela - gornji okrenut prema nebu i donji dio okrenut prema zemlji. Nebo i sloboda, zemlja i ropstvo. Razum i savjest, nagon i strast. Divlji i pitomi konj. Materija sa svojim, a duh sa svojim zakonima koji su u stalnoj borbi. «*Ne činim ono što hoću, nego ono što neću, to činim*» (Rim 7,19) Mirotvorac je onaj što se bori za vlastiti mir u duši. **Povezuje samog sebe u Bogu. Važna je ova spoznaja: ne mogu stvoriti mir u sebi bez nekog izvana, tj. bez Krista. «Živim ali ne živim više ja, nego Krist živi u meni» (Gal 2,20); «Doista, on je naš Mir, on koji od dvoga učini jedno» (Ef 2,14)**

Krist je mirotvorac po svojoj funkciji. On je jedini kadar donijeti čovjeku poželjan mir!

b) U odnosu na druge: Cijela je povijest isprepletena bitkama, počevši od prve braće, Kajina i Abela, preko Židova i pogana, Grka i barbara, do današnji blokova, naroda, rasa i klasa. Uvijek podijeljenost i borba, nemiri i ratovi. Krist na jednom mjestu veli:»Ne mislite da sam došao donijeti mir na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir nego mač« (Mt 10,34). Isus ovdje misli na «lažni mir», onaj prividni mir, pomirenje i primirje. On je znak koji je osporavan, kojemu će se neki protiviti, drugi ga blagoslivljati. Pred njim će se ljudi opredjeljivati, zato će nastati sukobi, jer neki žele Boga, drugi pak hoće sebe i sotonu.

- Mirotvorci su oni koji se zalažu za uzajamno razumijevanje, za mirno radno i plodno stanje, za prevladavanje antagonizama. Pavao poručuje i nama preko Rimljana:

«Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima» (Rim 12,18). Zna Pavao da ima ljudi s kojima se ne može biti u miru. Ako je moguće, i koliko to stoji do nas, učinimo sve da budemo u miru sa svima!

c) U odnosu na Boga: Mi se nalazimo u nemiru i pred Bogom. Stidimo se Boga jer popuštamo sebi. «Sakrio sam se jer sam gol» (Post 3,10), govori jadni Adam pred Bogom. Isto tako bismo morali vrlo često govoriti:»Sakrili smo se jer nam je savjest ogoljena, nemamo ništa osim vlastitog egoizma i nevaljalštine...

Bog dolazi u susret čovjeku. Jedino u kršćanstvu Bog traži čovjeka- da mu mir donese! Bog je ovdje mirotvorac, i čovjek treba prihvatiti Boga, ako želi vlastiti mir s njime!

Gotovo svaka poslanica počinje i završava s mirom: Rim 14,13- A Bog nade...napunio vas mirom, Fil 4,9: I Bog mira bit će s vama..., 2Kor 13,11: Bog ljubavi i mira bit će s vama!

Ono što se čovjeku može zaželjeti u najvećem stupnju jest unutrašnji mir sa samim sobom, s drugim i posebno s Bogom!

2. Sinovi Božji. To je hebrejski izraz, kao npr. Barnaba - Sin utjehe, tj. tješitelj, ili Sinovi groma, tj. ljutiti, srditi kao grom. U tom se smislu i ovdje pridaje izraz «sinovi Božji» tj. bit će slični Bogu. Jer tko tvori mir koji dolazi od Boga, taj je mirotvorac poput Boga.

3. Zvati. Znači jednostavno - biti. Posjedovat će vječni život i bit će pravi sinovi Božji, prava Božja djeca.

Mirotvorac je Isus koji ozdravljene šalje da idu u miru i zavađene pomiruje tražeći da opraštaju zato što oprostjenje trebaju. Mir je u SZ punina spasenja, pa je mirotvorac onaj koji zahvalno priznaje spašenost od Boga darovanu i "čini" mir među ljudima da bi se mogli otvoriti Bogu i jedni drugima. Kad Isus kaže da će se mirotvorci sinovima Božjim zvati, onda na njih prenosi svoj sinovski odnos s Bogom. Tko mir čuva ili ponovno uspostavlja, nastavlja Isusovo poslanje u svijetu, *makar i ne prihvatao Isusa za Krista i Gospodina*. Iz 9, 5 kaže o Mesiji da je "Knez mironosni". Isus je sve više Mesija što u njegovo ime više pridonosimo miru!

“Mirotvorci”, dakle i oni koji stvaraju mir u smislu molitve za mir Franje Asiškog, daju i drugima na znanje da je ovdje na djelu drugačija snaga od onih koje inače određuju život. “Oni će se sinovima (i kćerima) Božjim zvati”.

Pitanja:

1. Zaustavljam li se na miroljubstvu ili prelazim i na mirotvorstvo u svojoj sredini?
2. Dopuštam li Kristu da u meni živi, da živi pod mojim imenom i prezimenom, sa svojim mirom?
3. Na koji način poštujem slobodu drugoga?
4. Kako se odnosima prema odgovornosti za stvaranje mira s drugima? Mislim li da je to dužnost nekih «viših», «drugih», «pozvanijih»?
5. Tražim li rado svoj mir kako bih posredovao za mir među drugima? Upuštam li se u rizik otvaranja svoga srca drugome i kako? Pomirujem li druge s Bogom - ispovijedanjem ili upućivanjem na ispovijed?
6. Kako je sa mojim razumijevanjem drugog, mojim dijalogom i komunikacijom?
7. «Neka se ne uznemiruje srce vaše»! - poručuje Isus. Vjerujem li u tu poruku?

Andrija Vrane